

[Poul Sørensen.]

skole, som på store felter inden for skolevirksomheden her i landet har løst store opgaver, og vi har været i nøje overensstemmelse med de ønsker, som den private skole har fremsat.

Så er der byens skole. Jeg har tidligere haft lejlighed til fra talerstolen at understrege, at hvis det, man nu er i færd med at gennemføre, og som adskillige gange har været drøftet, bliver til lov, så er det ganske kort sagt byens skole, der må betale gildet. Vort synspunkt med hensyn til byens skole har været, at der skal være 5 grundskoleklasser og en 3-årig hovedskole. Vi har fra det nævnte tidspunkt stået fast ved det obligatoriske 8. skoleår, en mindre klassekvotient og et mindre timetal for lærerne; vi har ønsket en afgangsprøve. Alle disse ting og andre, som vi fremlagde på det tidspunkt, går vi fuldt og helt ind for i dag, og det skal altså angive det konservative skolestandpunkt for byens skole.

Vi ønskede mellem skolen bevaret, og mon ikke der er mange ud over landet også uden for vort partis rækker, som kan slutte sig til dette ønske? Vi ønskede den nuværende realskole bevaret; ved mellem skolen sikrer vi den gymnasieordning, som alle i dag, der har forstand på disse ting og arbejder med dem, så mindeligt har bedt om måtte bevares. Det er det standpunkt, det konservative folkeparti har indtaget fra det tidspunkt, da diskussionen om skolen blev sat i gang.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Helge Larsen må give mig ret i — om han er enig eller uenig, drejer det sig ikke om — at det må siges at være et klart skolesynspunkt, der her er fremsat; i hvert tilfælde sidder der jo medlemmer i den gruppe, det ærede medlem tilhører, som har ytret samme ønsker for den danske skole som dem, vi for et par år siden gav udtryk for. Jeg beklager, hvis vort arbejde har været udført således, at vi ikke har lagt alle kræfter i, eller hvis vi på en anden måde havde kunnet forhindre den efter vor mening øde-

læggende skoleordning, som vi nu står over for at skulle gennemføre. Vi har ment, at det standpunkt, vi har forfægtet, har været bedst tjent med den måde, vi har udført vort arbejde på ved stadig og stædigt at fastholde vort synspunkt, og jeg vil gerne føje til, at det konservative folkeparti ikke vil have medansvar og være medgarant for det forlig, man nu er nået frem til.

Det er med bekymring, vi ser på det resultat, der er nået. Den del af børnene, som vi vel alle sammen først og fremmest ville hjælpe, kan stadig forlade den danske skole efter 7 års skolegang og får efter vor mening en meget, meget ringe — nogle vil sige slet ingen — håndsrækning ved det, der her er sket. Det var dog netop den fremtidige danske skoles opgave at bygge denne skolegren således op, at man virkelig tog et skridt i den rigtige retning.

Jeg vil gerne gøre endnu et par bemærkninger til det, der har været sagt. Jeg er nødsaget til at nævne det ærede medlem hr. Hartlings navn, for når man har det skolesynspunkt, som vi har, overskygger hans forsvar både ved anden og ved tredje behandling jo langt det, vi har hørt fra anden side. Det er der i og for sig ikke noget at sige til; i den tid, jeg har haft lejlighed til at følge drøftelserne omkring skolen, har det stået mig ganske klart, at den retning, hvorefter det ærede medlem førte sin politik, ikke har været det konservative folkepartis; vi har måttet sige fra her.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på alt det, der er sket omkring forhandlingerne. Jeg skal ej heller bedømme, hvorvidt lærerorganisationerne har gjort det ene eller det andet forkert eller rigtigt; de har vel gjort det efter bedste evne og ud fra den opfattelse, de har haft, men for en udenforstående — jeg understreger udenforstående — som ikke har kendskab til de inderste forhandlinger, der åbenbart har fundet sted, ser det mærkeligt ud med de mange kurver, der fra Danmarks Lærerforenings øverste ledelses side har været fulgt, og det skulle overraske mig, om det